Film :)

1. Celuloidový pás určený na fotografické snímanie predmetnej skutočnosti.

Podľa toho, či ide o materiál na statické snímanie alebo o materiál na kinematografické snímanie, rozlišuje sa fotografický film a kinematografický film,

2. Celuloidový pás, na ktorý sú zaznačené svetelné, prípadne aj zvukové stopy skutočnosti v jej pohybe.

V tomto zmysle je film záznamný prostriedok na zachytenie pohybových javov skutočnosti pomocou série momentových fotografií, ktoré rozkladajú pohyb na jeho jednotlivé fázy. Keď sa tieto fázy určitou frekvenciou premietajú, skladajú sa v divákovom vedomí doznievaním svetelného vnemu na sietnici oka vo vernú plynulú reprodukciu snímaného pohybu.

3. Výsledok premietania, obraz „oživený“ na projekčnej ploche, ako ho divák vidí v kine.

4. Jedno konkrétne, významovo uzavreté a celistvé filmové dielo.

5. Skupina filmových diel, riadiacich sa určitým vzťahom ku skutočnosti alebo určitými postupmi pri jej stvárnení (dokumentárny film, poviedka, tragikomédia).

Základné delenie filmu

6. Súhrn diel určitej národnej produkcie (slovenskej, francúzskej a pod.).

7. Inštitucionalizovaný súbor všetkých zložiek filmového diania, obyčajne v rámci jedného štátneho útvaru (slovenský film).

8. Filmové umenie (kinematografia) ako nový druh umeleckej tvorby, ktorý sa ustálil v 20. storočí.

Vyznačuje sa dvoma druhmi výrazových prostriedkov: vlastnými a prebranými. Prebrané sú tie, ktoré existujú nezávisle od nakrúcania: dekorácie, rekvizity, kostýmy, herci, hovorená reč, hudba. Vlastné prostriedky sú dané filmovou rečou, najmä výrazovými prostriedkami kamery a strihovou skladbou. Vlastné prostriedky sú nadradené prebraným, sú ďalej upravované („adaptované“) pre film.

Film je syntetické umenie. Zlučuje v sebe prvky rozličných umení v novú výslednú kvalitu. Je umením obrazovým; na rozdiel od výtvarníctva nezobrazuje jeden výjav, ale celý dej. Je umením epickým; na rozdiel od literatúry dej predvádza. Je umením dramatickým; na rozdiel od divadla jeho akčný priestor prakticky nie je obmedzený.

Filmová dramatika je oveľa viac nasýtená prvkami obrazovej lyriky ako divadelné útvary. Svojím vývojom sa film výrazovo celkom osamostatnil, vytvoril nové útvary (groteska, kreslený film), umelecké smery a národné školy, rovnocenné so smermi a školami v tradičných umeniach.

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania